

Bilag til Liste o. Ændringsforsl. t. 3. Beh. af Forsl. t. Finanslov for 1918—19. § 13.

Under Henvisning til foranstaaende tillader jeg mig herved at anmode det ærede Udvalg om til 3die Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1918—19 paa mine Vegne at stille følgende Ændringsforslag:

Til § 13 A. II. R. 7.: Tilskud til Dansk Landbrugsmuseum.
Summen forhøjes med 3 000 Kr.

I Teksten indsættes:
Heraf ekstraordinært 3 000 Kr.

KRISTJAN PEDERSEN.

H. Gram.

Til Folketingets Finansudvalg.

72

Landbrugsministeriet. København, den 21. Januar 1918.

I et til Landbrugsministeriet indkommet Andragende har „Foreningen af Funktionærer i Fiskerikontrollen, Dampskibene „Vestkysten“ og „Vesterhavet“ samt Biologisk Station“ anholdt om enten, at der for Besætningerne i Redningsdamperne, saa længe Krigen varer, maa blive tegnet en særlig Ulykkesforsikring i Lighed med den for Besætninger i de private Rederiers Skibe tegnede Forsikring, der efter de Ministeriet forelagte Oplysninger andrager 20 000 Kr. for Officerer, 16 000 Kr. for Maskinassistenter, Restauratører og Kokke og 8 000 Kr. for det øvrige Mandskab, eller at Redningsdamperne maa blive fritaget for Sejlads i Vesterhavet efter Mørkets Frembrud og i taaget Vejr, idet Foreningen har henvist til den Fare, som Besætningerne udsættes for ved Sejlads om Natten og i usigtbart Vejr paa Grund af de i Vesterhavet ud for Jyllands Vestkyst drivende Miner.

Med Hensyn til dette Andragende bemærkes følgende:

Efter Udlægningen af Miner i Vesterhavet har Forholdene efterhaanden udviklet sig saaledes, at Sejlads langs Jyllands Vestkyst er forbundet med en ikke ringe Risiko. Der er ganske vist givet Førerne af Redningsdamperne Ordre til ikke at besejle Farezonen og til ud for denne at holde sig indenfor 3 Sømile-Grænsen, men da dette Farvand er opfyldt af et meget betydeligt Antal løsrøvede Miner, hvoraf et stort Antal er ilanddrevet paa Kysten, kan det ikke bestrides, at ogsaa Sejlads langs Kysten indenfor 3 Sømile-Grænsen er forbundet med betydelig Risiko for Skib og Mandskab, navnlig i usigtbart Vejr eller i Mørke. Beskaffenheden af den Redningsdamperne paahvilende Tjeneste medfører, at Dampernes Virksomhed ikke kan indstilles paa Grund af Minefaren og ej heller indskrænkes til Sejlads om Dagen i usigtbart Vejr, hvor Faren selvfølgelig er betydelig mindre end i Mørke og i usigtbart Vejr. Damperne maa i paakommende Tilfælde være til Raadighed saavel Dag som Nat. Under disse Omstændigheder kan der være god Grund til i Tilfælde af Forlis at sikre Besætningernes efterladte — ud over den dem efter Lov af 6. Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde tilkommende Erstatning — Beløb, der formentlig passende kan ansættes til de ovenfor nærmere anførte Beløb. Det samlede Beløb, der herefter vil være at tilsikre Besætningerne, andrager for „Vestkysten“s Vedkommende 116 000 Kr. og for „Vesterhavet“s Vedkommende 140 000 Kr. eller i alt 256 000 Kr. — Risikoen ved denne Forsikring bør formentlig ikke bæres af Staten selv, men Forsikringen bør tegnes i et Forsikringsselskab og saaledes, at den dækker mod alle Ulykker og ikke mod Krigsulykke alene, idet der ved en Forsikring mod Krigsulykke let kan indtræde Tilfælde, hvor Erstatningspligten kan være tvivlsom, for Eksempel, naar et Skib sporløst forsvinder, og der saaledes ikke kan føres Bevis for, at Ulykken skyldes Krigen. Ifølge derom fra Fiskeridirektøren modtagen Oplysning vil en Forsikring, der dækker mod alle Ulykker, kunne tegnes for en Præmie af 1 pCt. pr. 3 Maaneder, hvortil formentlig maa lægges Police-

Udvalgenes Betænkninger m. m.